

ART

‘La ira’, un pecat capital que té virtuts

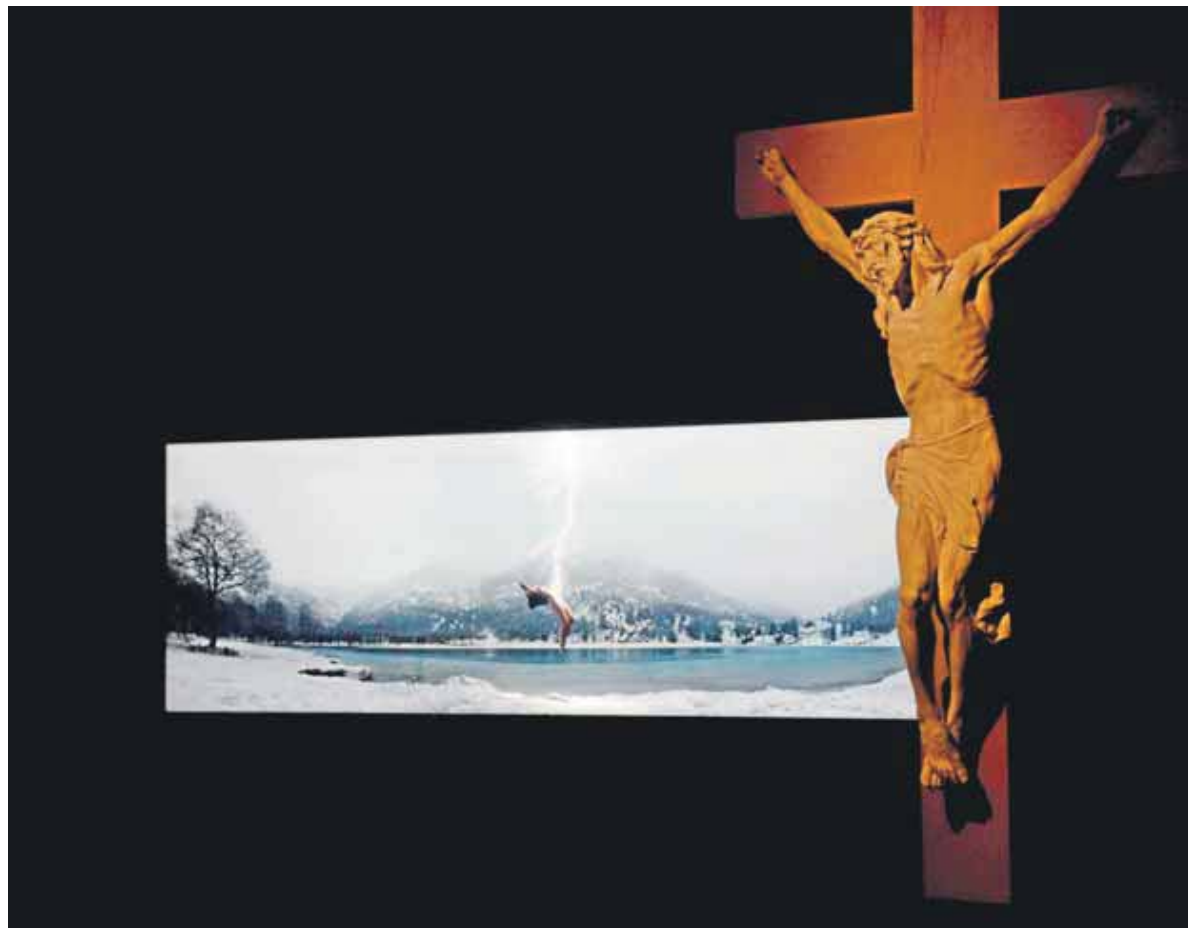
Jordi Camps i Linnell

OLOT

La Fundació Vila Casas i l'Ajuntament d'Olot presenten la segona exposició del projecte *Sincronies*, dedicat als set pecats capitals. Cadascuna de les exposicions se centra en un dels set pecats i mostra una selecció d'obres de la col·lecció de la Fundació Vila Casas i de la col·lecció del Museu dels Sants d'Olot amb la intenció d'aprofundir entorn dels diferents conceptes. Després de dedicar-ne la primera a la supèrbia, fa dos anys, aquesta vegada la mostra se centra en la ira.

L'exposició, que es pot veure fins al 29 d'octubre, combina peces d'ambdues col·leccions que revelen associacions que, per afinitat o per diferència, ens fan reflexionar sobre la ira i les seves diferents formes: tortures, guerra, submissió o vandalisme.

Sota el comissariat de Natàlia Chocarro, hi podem veure obres d'artistes contemporanis com Santos Montes, Chema Madoz, Agustí Roqué, Isabel Rocamora, Alisa Sibirskaya, Mapi Rivera o Anna Malagrida. Com explica la comissària: "L'Església catòlica romana concedeix set virtuts que es corresponen a cadascun dels pecats capitals. A la ira li escau la paciència,

Escultura de Jesucrist crucificat i 'Invierno', de l'artista Mapi Rivera ■ MUSEU DELS SANTS

un fet del tot coherent si tenim en compte que els pecats són debilitats que ens apropen a la mort, mentre que les virtuts són accions que ens defensen davant d'ella. *Sincronies 2. La ira* és, en definitiva, un trajecte on totes dues hi conviuen i on no sempre ens resulta

senzill emplaçar-nos a un costat o un altre."

A l'exposició trobem combinacions artístiques suggeridores com la que confronta les imatges d'una escultura de Jesucrist crucificat —segons sant Lluc hi va haver aquell dia una mena d'eclipsi solar de llarga du-

ració i del tot inexplicable— amb la concepció de la vida i de l'art que fa Mapi Rivera, on una figura despullada de tot allò sobrer i anecdòtic es fusiona amb la llum que desprèn la naturalesa. O amb un apunt crític, la confrontació que es proposa entre la imatge nua de la Dolorosa de Can-

deler del fons de l'Art Cristià, amb una dona d'expressió continguda, sotmesa i retinguda, amb l'obra *Passage to hell*, on un grup de dones refugiades iraquianes que anhel·len la llibertat troben en la corporalitat del cos en moviment una forma d'expressió alliberadora. ■